

HENRIK RUNG (1807-1871)

01: SANG AF "PEER GYNT" (H. IBSEN) (03:08)

FREDERIK RUNG (1854-1914)

02: FRA STEMNINGER FRA NORGE, OP. 37 (01:13)
IV: MODERATO E SEMPRE STACCATO E SECCO, I CISS-MOLL

PETER ERASMUS LANGE-MÜLLER (1850-1926)

03: EN VAARNAT (J.S. WELHAVEN), OP. 16, 2 (1861) (03:14)
04: SPINNERSKEN (B.J. BJØRNSON), OP. 16, 1 (1861) (01:42)

FREDERIK RUNG (1854-1914)

05: FRA STEMNINGER FRA NORGE, OP. 37 (02:25)
XVII: ALLEGRETTO - VIVACE MOLTO - ALLEGRETTO - ALLEGRO
NON TROPPO - VIVACE MOLTO - ALLEGRETTO, I ASS-DUR

HENRIK RUNG (1807-1871)

06: SANG AF «KONGSEMNERNE» (H. IBSEN) (02:05)
07: UNDRER MIG PAA (B.J. BJØRNSON) (02:44)
08: I SKOGEN (B.J. BJØRNSON) (03:24)
09: AFTENSTEMNING (B.J. BJØRNSON) (03:12)

FREDERIK RUNG (1854-1914)

10: CHORAL 1 (01:38)
11: HUMORESKE 2 (01:18)
12: CHORAL 2 (02:50)
13: DANS (01:09)

HALFDAN KJERULF (1815-1868)

14: FARVEL DU GLÆDENS VAAR (FRI OVERSETTELSE VED
A. MUNCH ETTER DIKT AV M. HARTMANN), OP. 10, 2 (1861) (03:52)
15: VED HAVET (J.S. WELHAVEN), OP. 10, 1 (CA. 1861) (03:30)

FREDERIK RUNG (1854-1914)

16: FRA STEMNINGER FRA NORGE, OP. 37 (02:29)
XVIII: ANDANTE PIANGENDO, I ASS-MOLL

LARS MØLLER IBSEN (1786-1846)

17: VI SEES IGJEN (A.O. HOLDT) (01:29)
18: VISE AF «SILKESTIGEN» (01:51)
19: MINDET (BJERREGAARD) (03:10)
20: ROSER OG KJERLIGHED (M.C. HANSEN) (01:48)

FREDERIK RUNG (1854-1914)

21: AQUAREL (00:59)
22: BERCEUSE (02:04)
23: HUMORESKE 1 (01:20)
24: FOLKEVISE (01:02)
25: ROMANSE (02:09)

HENRIK RUNG (1807-1871)

SEKS SANGER TIL DIKT AV J.S. WELHAVEN
26: I VEIVISEREN SYNGER (01:51)
27: II NØKKEN (02:03)
28: III HVILE I SKOVEN (03:01)
29: IV PAA FJELDET (02:21)
30: V EN VAARNAT (02:12)
31: VII I STORMEN (02:25)

HALFDAN KJERULF (1815-1868)

32: BARCAROLE OP. 10, 4 (02:40)

CHRISTIAN BLOM (1782-1861)

33: NORDMANDS-SANG (J.C. ROSEN) (01:06)

ROSER OG KJERLIGHED

INSPIRED BY NORWAY

LANGE-MÜLLER · H. & F. RUNG · KJERULF
MØLLER IBSEN & BLOM

HELENE WOLD — SOPRANO
PER ANDREAS TØNDER — BARITONE
EUGENE ASTI — PIANO
VEGARD LUND — GUITAR

ROSER OG KJERLIGHED

MED NORGE SOM INSPIRASJON

Denne innspillingen tar for seg dansk-norske forbindelser i kulturlivet på 1800-tallet. Vi møter dansker som tonesatte norske tekster, og nordmenn som skuet mot Danmark for å finne tradisjonsbærere og tradisjonsfornyere.

Norge hadde ingen sterke kulturbærende institusjoner før 1814. Selv om regjeringen i 1811 hadde opprettet universitetet og innså betydningen av en intellektuell og kulturell dannelse, var det dårlig med driftsmidler og lærerkrefter i kjølvannet av Napoleons herjinger og blokaden av norskekysten. Men riksforsamlingen på Eidsvoll, med representanter fra storebønder og handelsborgerskap, gav ny giv til Norges kulturelle blomstring. Viktige impulsgivere i den gryende norske kulturbevisstheten er skikkelser som den danske dikteren Adam Gottlob Oehlenschläger og tyskeren Johann Gottfried Herder, som åpnet interessen for folkekulturen og middelalderdiktningen.

Til tross for unionen med Sverige kom fortsatt de kulturelle impulsene på begynnelsen av 1800-tallet i stor grad fra Danmark. Danske kunstnere, skuespillere og musikere var i lange perioder bosatt i Norge. Fra midten av 1800-tallet kan vi også si at kulturimpulsene i stor grad ble ført fra Norge til Danmark, ikke minst gjennom ruvende skikkelser som Welhaven, Bjørnson og Ibsen og komponister som Svendsen og Grieg.

J.S. Welhaven er en sentral dikter på denne innspillingen, ikke minst fordi hans dikt nærmest ber om å bli tonesatt, med klassiske versemål og et konsentrert stemningsinnhold. Vi har funnet fram til romanser som er både velklingende og sjarmerende, og som belyser en viktig del av vår felles kulturarv med Danmark. Diktene spenner over store deler av 1800-tallet, fra M.C. Hanssens og Bjerregaards famlende forsøk på å skape en nasjonal lyrikk via Welhavens ynde til store fanebærere som Bjørnson og Ibsen. I likhet

med 1800-tallets store billedkunsttradisjon er vi også i lyrikken innom en lang rekke temaer og uttrykksregistre. Middelalderen blir i ekte romantisk ånd presentert i sanger som *Aftenstemning* og i *Sang af «Kongsemnerne»*. Vi stiger inn i nasjonalromantiske landskap i naturformidlende sanger som *Paa Fjeldet* og *Vaarnatten*. *Spinnersken* bringer oss inn i en folkelig realisme, her riktignok i en nokså idyllisk variant. Vi har valgt å bruke moderne, norsk uttale ved formidlingen av sangene, slik vi ville lest diktene for dagens publikum, selv om det noen ganger går på bekostning av det opprinnelig tenkte klang- og rim-mønster.

Henrik og Frederik Rung, far og sønn, representerer to betydelige generasjonsledd i dansk musikkhistorie. Begge var svært allsidige, med en virksomhet som inkluderte gode ferdigheter på flere instrumenter og en vitenskapelig nysgjerrighet på musikkhistoriens glemte perler. Betydelige dirigentferdigheter hadde de begge to, samt en lang verkliste som omfatter flere generer. En så altoppslukende musikkappetitt gav muligens ikke optimal oppmerksomhet om hvert enkelt felt, men en noe pragmatisk holdning til den musikalske virksomheten. Blant Henrik Rungs romanser finnes alt fra de enkleste strofiske sanger med allsangpotensial til gjennomkomponerte romanser som krever skolerte sangere og et lyttende publikum. Henrik Rungs versjon av *Stormen*, til Welhavens dikt, er et godt eksempel på sistnevnte kategori. De andre sangene i samme samling har et langt mer folkelig preg, med sine strofiske former og fengende melodier. Rungs ferdigheter på gitar gav ham

muligheten til å skape en alternativ gitarstemme som er både velklingende og idiomatisk, og ikke utelukkende et kommersielt påskudd for å utvide kundekretsen. De fleste sangene til Rung på denne innspillingen ble utgitt med både gitar- og klaverakkompagnement. Selv om pianoakkompagnementet er nokså annerledes enn gitarakkompagnementet, er ikke gitarstemmen kun en blek kopi av klaverakkompagnementet, noe som ofte er tilfellet i 1800-tallets romanseutgaver. Hos Rung utnyttet gitarens egenskaper til det ytterste, uten forsøk på å imitere klaverstemmens nærmest ubegrensede muligheter. Sangene får på denne måten to nokså unike versjoner.

Frederik Rung er lite dokumentert med innspillinger, men har skrevet noen av de beste romantiske karakterstykker for gitar. Han er i ettertid mest kjent som dirigent, ikke minst som en av Svendsens etterfølgere. (Han fullførte Svendsens påbegynte *Der Ring des Nibelungen* i København, etter at Svendsen ble alvorlig syk.) I 1898 utkom heftet *Albumblad* (*Albumblätter*) med gitarstykker av både Henrik og Frederik Rung. Dette er sannsynligvis stykker som de to komponistene har produsert gjennom en årrekke. Selv om alle stykkene er relativt korte, ingen over fire minutter, er det stor bredde i både stil, vanskelighetsgrad og musikalske uttrykk. Henrik Rungs stykker er gjennomgående enklere teknisk sett, men også i sin bruk av musikalske virkemidler. På denne innspillingen har vi derfor konsentrert oss om Frederik Rungs bidrag, som viser stor fantasi rent formmessig, samtidig som tonespråket peker fremover.

Hos Frederik Rung finner vi gitarstykker som i skandinavisk sammenheng er helt unike. Ingen skandinaviske komponister hadde tidligere komponert gitarstykker med en så stor harmonisk palett og med en harmonisk og melodisk nerve som minner om samtidens fremste klaverkomponisters bidrag i samme genre. Stykkene viser også en nitid stemmeføring, noe samtidige gitarkomponister ofte betraktet som mindre vesentlig. I både klaver- og gitarstykkene fornemmer man at Gade og Grieg har vært viktige inspirasjonskilder. I klaversyklusen *Stemninger* fra Norge, 24 klaverstykker komponerede i alle tonearter, op. 37, er impulsene fra Grieg sterkt tilstedeværende.

Lars Møller Ibsen ble født i København i 1786 og kom til Christiania på begynnelsen av 1800-tallet. Han virket som skuespiller og sanger, men livnærte seg hovedsakelig gjennom en liten forretning han drev sammen med Waldemar Thrane. Senere fikk han en fullmektigpost i Norges Bank. Han virket også som kordirigent og sanglærer. Hans sanger må kunne regnes blant de første norske romanser. Flere av de ca. 20 bevarte sangene tilhører datidens syngepill-tradisjon. *Vi sees igjen* er en sentimental avskjed skrevet som et resitativ. *Vise af Silke-stigen* er en lett ironiserende betraktning rundt en ung manns høye tanker om sin egen fortreffelighet. Møller Ibsen skrev også rendyrkede romanser som *Mindet* og *Roser og Kjerlighed*. Til tross for sanger i forskjellige genrer skinner den italienske bel canto-stilen igjennom både i melodi og i akkompagnement, enten det dreier seg om musikk til syngepill eller frittstående romanser. På samme vis som hos Rung finner vi hos

Møller Ibsen et alternativt gitarakkompagnement. Akkompagnementet opererer oftest med repeterte akkorder og arpeggioer. Melodiene har gjerne et stort omfang og en utbredt bruk av melismer. Det er først med Kjerulf at den tyske lied blir mønster for norske romanser.

Halfdan Kjerulf ble født i 1815. Han hadde en nok så lang læringsfase som komponist. Han fikk noe musikkundervisning som barn, men Christiania hadde ingen organisert musikkundervisning på høyere nivå. Halfdan Kjerulf er den eneste komponisten på denne innspillingen som ikke er dansk eller av dansk opprinnelse, men han befant seg ofte i vårt sørlige naboland og pleiet omgang med flere av Danmarks store kunstneriske personligheter. Flere dagboknotater viser til kontakt med bl.a. Henrik Rung. Kjerulfs måneder som student hos Niels Gade i København var også av stor betydning for hans virksomhet som komponist. Selv om komponister som Møller Ibsen og Thrane hadde komponert romanser med både sjarm og ynde, klarte Kjerulf å videreføre den tyske lied-tradisjonen med norske dikt, og ofte med et tonespråk der folkemusikalske særpreg kunne flettes inn i akkompagnementet eller i melodiføringen. Det norskklingende elementet blir likevel oftest en farge og ikke en gjennomført musikalsk syntese slik vi kjenner det hos Grieg og hans etterfølgere. Tekstformidling er Kjerulfs store prosjekt, og melismer og annen pynt som vi gjerne finner hos forgjengere som Møller Ibsen og hans samtidige, benytter han minimalt. Kjerulf var lidenskapelig opptatt av litteratur og pleiet et nært vennskap med flere av datidens fremste danske og norske diktere. Vi finner også en forbindelse mellom J.S. Welhaven

og Halfdan Kjerulfs søster Ida. Hun var i sine siste tuberkulosepregede år Welhavens hemmelige forlovede, etter Welhavens brudd med Camilla Wergeland (Collett). Noe kynisk kan man si at Idas sykdom og død passet godt inn i Welhavens skapende prosess, der lengsel og lidelse inngår som en viktig ingrediens.

Christian Blom ble født i Tønsberg, men ble tidlig sendt til København for å gå på skole der. Han livnærte seg som sjømann og senere som skipsreder. Hans sanger med klaverakkompagnement tilhører de første norske i denne genre, selv om de ikke er direkte banebrytende. Likevel ble flere av sangene meget populære og oppnådde stor nasjonal utbredelse. Han bodde etter hvert i Drammen, hvor han fikk stor innflytelse på byens musikkliv.

Peter Erasmus Lange-Müller er helt klart en av Danmarks fremste romansekomponister. Hans produksjon er relativt omfattende og variert, men han virker mest komfortabel i romanse-repertoaret. Her finner vi både tyske, franske, danske og ikke minst norske dikt tonesatt på en fremragende måte – han klarer å forsterke klangbunnen i hvert enkelt dikt. Hans opus 16 består av fem norske sanger basert på dikt av Bjørnson, Ibsen og Welhaven. Hans stil har både personlig egenart og stor variasjon, selv om forbilder som Schumann og Brahms ofte fornemmes i tonespråket. Welhavens dikt *Vaarnatten* finner vi på denne innspillingen i både Lange-Müllers og H. Rungs versjon. Rung forsterker diktets rytmiske og folkelige sider, mens Lange-Müller dveler ved diktets mystikk og naturskildringer. Dette er et av Welhavens flotteste dikt, hvor han

skaper en opphøyd stemning gjennom utsøkt lek med vokalklanger, alliterasjon og formsikker bruk av ulike versføtter. Lange-Müller lar diktets klanglige fortreffelighet tre frem, mens Rungs versjon er mer som en folkevis med rytmiske akkompagnementsmønstre. Lange-Müller viser også sin betydelige kapasitet som romansekomponist i sangen *Spinnersken* til tekst av Bjørnson. Her hører vi rokken som går, mens spinnersken reflekterer over et erotisk møte. Akkompagnementet minner unektelig om Schuberts *Gretchen am Spinnrade*.

Vegard Lund

ROSES AND LOVE

INSPIRED BY NORWAY

This recording explores Danish-Norwegian cultural connections during the 1800s. We meet Danes who set Norwegian texts to music, and Norwegians who looked to Denmark in search of bearers and renewers of tradition.

Norway did not have any strong cultural institutions prior to 1814, and Norwegian cultural life in the early part of the 1800s was not very productive. Although the government had established a university in 1811 and realised the importance of education for cultural and intellectual life, there was a lack of funds and qualified teachers in the wake of the devastating Napoleonic Wars and England's blockade of the Norwegian coast. However, initiatives of the National Assembly at Eidsvoll, which was comprised of prosperous farmers and merchants, breathed new life into Norway's cultural blossoming. Much of the impetus for this awakening came from individuals such as Danish poet Adam Gottlob Oehlenschläger and German philosopher and

poet Johann Gottfried Herder, who stimulated interest in traditions of the common people and in medieval poetry. In spite of Norway's political union with Sweden, its artistic impulses came in large part from Denmark. Danish artists, actors, and musicians resided for long periods of time in Norway. But from the mid-1800s, there was a reverse flow of influence from Norway to Denmark, in particular by way of towering literary figures such as Welhaven, Bjørnson, and Ibsen, as well as Norwegian composers Svendsen and Grieg.

The poetry of J. S. Welhaven is central to this recording, not least because with its classical metre and compressed lyrical content it virtually asks to be set to music. We have succeeded in finding songs which are both melodious and appealing and which shed light on an important part of our common cultural heritage with Denmark. The poems span the better part of the 1800s and lead us—by way of Welhaven's graceful verse—from M. C. Hanssen and Bjerregaard's

hesitant attempts at creating a national poetry to the eminent standard-bearers Bjørnson and Ibsen. Like the great painters of the 1800s, the poets, too, availed themselves of numerous themes and a wide range of expression. The Middle Ages are presented in the true spirit of Romanticism in songs such as *Evening Mood* and *Song from "The Pretenders"*. We enter the landscape of National Romanticism in the images of nature of songs such as *On the Mountain* and *A Spring Night*. And *The Spinner* leads us into popular realism, albeit a somewhat idyllic variant. We have decided in favour of modern Norwegian pronunciation, singing the songs as we would have read the poems for a contemporary audience, even though occasionally it is done at the expense of the originally intended sound and rhyme pattern.

Henrik and Frederik Rung, father and son, represent two outstanding generations in the history of Danish music. Both were remarkably versatile and proficient on a number of instruments, with a scholarly curiosity about neglected gems of music history. They were both unusually gifted conductors with a comprehensive list of works encompassing several genres. With such an all-consuming musical appetite, full attention was perhaps not given to each area, but the result was a rather pragmatic approach to their musical endeavours. Among Henrik Rung's songs we find everything from the simplest strophic form suitable for group singing to through-composed pieces for classically trained singers and a listening audience. A good example of the latter category is Henrik Rung's musical setting of Welhaven's poem *In the Storm*. Other pieces in

the same collection are much closer to folk song with their strophic form and catchy melodies. Rung's proficiency as a guitarist made it possible for him to create an alternative guitar voice which is both melodious and idiomatic, and not solely a commercial pretext for widening his clientele. Most of Rung's songs on this recording were published with both guitar and piano accompaniment. Although quite different, the guitar version is not merely a pale imitation of the piano part, which often was the case in 19th-century art song editions. Rung exploits the guitar's potential to the utmost, without trying to imitate the piano's virtually limitless possibilities. Thus, the songs exist in two rather unique versions.

The music of Frederik Rung has seldom been recorded, although he wrote some of the best Romantic character pieces for guitar. In retrospect, he is best remembered as conductor, not least as succeeding Johan Svendsen of the Royal Theatre Orchestra in Copenhagen—Rung completed the Wagnerian cycle *Der Ring des Nibelungen*, which Svendsen had begun before becoming seriously ill. 1898 saw the publication of *Albumblad* (*Albumblätter*), a booklet containing guitar pieces by both Henrik and Frederik Rung. These were, in all likelihood, compositions written in the course of many years. Although the pieces are relatively short—none longer than four minutes—they vary remarkably in their level of difficulty and breadth of style and musical expression. Henrik Rung's compositions are typically easier, both technically and in their use of musical devices. On this recording we have, therefore, concentrated on Frederik Rung's contributions, which are imaginative in form, with a

forward-looking tonal language. His guitar compositions are completely unique in a Scandinavian context. No other Scandinavian composer had ever written scores for the guitar with such a broad harmonic palette and with a harmonic and melodic feeling reminiscent of the works of the leading contemporary piano composers. Rung uses meticulous voicings, something which contemporary guitar composers often regarded as less significant. One can hear that Gade and Grieg were important sources of inspiration in both the piano and guitar numbers. In the piano cycle *Stemninger fra Norge*, 24 klaverstykker komponerede i alle tonearter, op. 37, the influence of Grieg is especially apparent.

Lars Møller Ibsen was born in Copenhagen in 1786 and came to Christiania (now Oslo) at the beginning of the 1800s. He performed as actor and singer, but made his living chiefly through the operation of a small business together with Waldemar Thrane. Later, he received a position as clerk in Norges Bank and also worked as choir director and voice teacher. His compositions can be counted as among the earliest examples of Norwegian song. A number of the ca. 20 songs that have been preserved belong to the singspiel tradition of that time. *We Shall Meet Again* is a sentimental farewell written as a recitative. *Song from "The Silken Ladder"* is a somewhat ironic reflection on a young man's lofty sense of his own excellence. Møller Ibsen also wrote genuine art song, as, for example, *Memory* and *Roses and Love*. Regardless of genre, the Italian bel canto style shines through in both melody and accompaniment, whether as music for a singspiel or as self-contained art song. And we find in the com-

positions of Møller Ibsen, as in those of Rung, an alternative guitar accompaniment, which generally uses repeated chords and arpeggios. The melodies tend to have a wide range, and there is extensive use of melismas. With Kjerulf we find for the first time the German Lied as model for Norwegian classical song.

Halfdan Kjerulf was born in 1815. His education as composer lasted a rather long time. He received some music lessons as a child, but Christiania did not have any kind of organized musical instruction at a higher level. Halfdan Kjerulf is the only composer on this recording who is not Danish or of Danish origin, but he often spent time in our neighbouring country to the south and associated with a number of Denmark's foremost artistic personalities. For example, diary entries confirm that his contacts included Henrik Rung. Kjerulf's months of study with Niels Gade in Copenhagen had significant influence on his development as a composer. While composers such as Møller Ibsen and Thrane had composed art songs both charming and refined, Kjerulf managed to carry on the tradition of the German Lied using Norwegian poems, and often with a tonal language in which distinctive features of traditional music could be woven into the accompaniments and melody lines. All the same, the Norwegian-sounding elements are often more colouring than effective musical synthesis of the kind we know from Grieg and his successors. Communicating the text is Kjerulf's main concern, and there is a sparing use of melismas and other embellishments often found in the songs of predecessors such as Møller Ibsen and his contemporaries. Kjerulf had a passionate in-

terest in literature and enjoyed close friendships with some of the leading Danish and Norwegian poets of the day. We also know of an association between J. S. Welhaven and Halfdan Kjerulf's sister, Ida. During the final years of her life, while suffering from tuberculosis, she was secretly engaged to Welhaven, who had ended his romantic involvement with Camilla Wergeland (Collett). One can somewhat cynically say that Ida's illness and death fit well into Welhaven's creative process, in which yearning and suffering are an essential ingredient.

Christian Blom was born in Tønsberg, but was sent to attend school in Copenhagen at an early age. He made his living as seaman and later as shipowner. His songs with piano accompaniment are among the earliest examples of this genre in Norwegian, although they were not ground-breaking. All the same, a number of them enjoyed widespread popularity throughout Norway. Christian Blom eventually settled in Drammen, where he remained an important influence on the musical life of the town.

Peter Erasmus Lange-Müller was very clearly one of Denmark's leading composers of art song. Though his production is relatively extensive and varied, he seemed most comfortable with the art song repertoire. Here we find German, French, Danish, and not least Norwegian poems set to music in most remarkable fashion—he succeeds, in fact, in strengthening the resonance of every single poem. His opus 16 consists of five Norwegian songs based on poems by Bjørnson, Ibsen, and Welhaven. There is impressive variation and a distinctive personal

quality in his style, although his tonal language often betrays the influence of models such as Schumann and Brahms. On this recording we find Welhaven's poem *A Spring Night* in the musical versions of both Lange-Müller and H. Rung. While Rung reinforces the rhythmic and more traditional aspects of the poem, Lange-Müller dwells on its mysticism and descriptions of nature. This is one of Welhaven's finest poems, in which he creates an elevated mood with his exquisite play on vowel sounds and alliteration, and his confident use of different metre. For Lange-Müller it is the poem's distinctive sound that matters, while Rung's version is more like a traditional song with rhythmic patterns of accompaniment. In *The Spinner*, based on a text by Bjørnson, Lange-Müller also shows his expertise as a composer of Norwegian song. We hear the hum of the spinning wheel, while the spinner reflects on an erotic encounter. The accompaniment is undeniably reminiscent of Schubert's *Gretchen am Spinnrade*.

Vegard Lund

HELENE WOLD - SOPRANO

Helene Wold studerte ved Guildhall School of Music and Drama og National Opera Studio i London. Etter endt utdanning har hun vært solist ved en rekke operahus i Europa, bl.a. ved Den Norske Opera og Glyndebourne Festival Opera i England. Av operaroller kan nevnes: Zerlina (Don Giovanni), Susanna, Barbarina (Le Nozze di Figaro), Amor (Orfeo ed Euridice), Silberklang (Der Schauspieldirektor), Belinda (Dido and Aeneas), Lucy (The Telephone) og Oscar (Un Ballo in Maschera). Ved siden av å være operasanger blir hun ofte benyttet til oratorier, tidligmusikk, samtidsmusikk og også som skuespiller. Sommeren 2008 og 2011 var hun både skuespiller og sanger (Helena) i Alvedronningen (basert på Henry Purcells bearbeiding av Shakespeares En midtsommernattsdrøm) på Ramme Gaard i Hvitsten.

Romanser/lieder står også Helenes hjerte nær. I dette repertoaret samarbeider hun regelmessig med Liv Glaser (hammerklaver), Eugene Asti (piano) og Vegard Lund (tidlige gitarer). Sammen med Vegard Lund vant hun allerede i 1992 The Portallion Chamber Music Prize i London. Hun har blant annet hatt romansekonserter på Troidhaugen og i Gamle Logen i Norge, og i Purcell Room, Queen Elizabeth Hall og Wigmore Hall i England. Hun har også turnert i Japan, Sør-Afrika og store deler av Europa. Helene har sunget med Norges ledende symfoniorkestre.

Helene Wold studied at Guildhall School of Music and Drama and National Opera Studio in London. Since completing her studies she has performed as soloist with a number of opera houses in Europe, including the Norwegian National Opera and Ballet and Glyndebourne Festival Opera in England. Operatic roles include: Zerlina (Don Giovanni); Susanna, Barbarina (Le Nozze di Figaro); Amor (Orfeo ed Euridice); Silberklang (Der Schauspieldirektor); Belinda (Dido and Aeneas); Lucy (The Telephone); and Oscar (Un Ballo in Maschera). In addition to singing in operas, she often appears in oratorios, concerts of early and contemporary music, and in acting roles. At Ramme Gaard in Hvitsten in 2008 and 2011 she was both actor and singer (Helena) in Alvedronningen, a combined performance of The Fairy-Queen by Purcell and Shakespeare's A Midsummer Night's Dream.

The repertoire of classical song and Lieder is close to Helene's heart. She performs this repertoire regularly with Liv Glaser (fortepiano), Eugene Asti (piano), and Vegard Lund (early guitars). Already in 1992 Helene and Vegard Lund won the Portallion Chamber Music Prize in London. Recital-venues have included Troidhaugen and Den Gamle Logen in Norway, and Purcell Room, Queen Elisabeth Hall, and Wigmore Hall in England. Helene has toured in Japan, South Africa, and Europe, and has sung with Norway's leading symphony orchestras.

PER ANDREAS TØNDER - BARITONE

Per Andreas Tønder har studert sang, kordireksjon og kammermusikk ved Bergen musikkonservatorium og har hovedfag i sang fra Guildhall School of Music and Drama i London.

Per Andreas arbeider som frilans operasanger og har gjestet Den Norske Opera & Ballett, Den Nye Opera i Bergen, Operaen i Kristiansund og de fleste andre operakompanier i Norge. I 2010 medvirket han i Veslefrikk av Knut Vaage, som vant ARTEs publikumspris ved Armel Opera Competition and Festival i Szeged, Ungarn.

Han har hatt roller som Barbereren i Sevilla i barneforestillingen Forhekset ved Den Norske Opera & Ballett, Belcore i Elskovsdrikken, tittelrollen i Brundibar av Krasa, Fader Laurentius i Anne Pedersdotter av Bræin, Lysander i Alvedronningen på Ramme Gaard, El Gallo i The Fantasticks ved Haugesund Teater og Plante (muligens bregne) i Herbjørns verden ved Scene West i Oslo.

Som konsertsanger har Per Andreas bred erfaring og har medvirket ved Festspillene i Bergen, Oslo Kammermusikkfestival, Kyrkjelyd i Stavanger, Vinterfestspillene i Narvik, Vestfold-festspillene og andre festivaler. Han har også arbeidet mye med samtidsmusikk og har uroppført verk av bl.a. Knut Vaage, Glenn Erik Haugland, Cecilie Ore, Morten Gaathaug og Ragnar Söderlind.

Per Andreas Tønder studied voice, choral directing, and chamber music at Bergen Music Conservatory and majored in vocal studies at Guildhall School of Music and Drama in London. He works as a freelance opera singer and has had guest appearances at The Norwegian National Opera and Ballet, The New Opera in Bergen, The Opera in Kristiansund, and most of the other opera companies in Norway. In 2010 he sang a role in Veslefrikk by Knut Vaage, which won the ARTE Audience Award at the Armel Opera Competition and Festival in Szeged, Hungary.

Roles which Per Andreas Tønder has sung include The Barber of Seville in the children's opera Forhekset at The Norwegian National Opera and Ballet; Belcore in Donizetti's The Elixir of Love; the title role in Brundibár by Hans Krása; Fader Laurentius in Anne Pedersdotter by Edvard Fliflet Bræin; Lysander in Alvedronningen (Purcell's The Fairy-Queen) at Ramme Gaard in Hvitsten; El Gallo in The Fantasticks at Haugesund Theatre; and Plante in Herbjørns verden at Scene West in Oslo.

Per Andreas Tønder's wide-ranging experience on the concert stage includes appearances at the Bergen International Festival, the Oslo Chamber Music Festival, Sounds from the Cathedral in Stavanger, the Narvik Winter Festival, and the Vestfold International Festival. He has also worked extensively with contemporary music and has premiered works by Knut Vaage, Glenn Erik Haugland, Cecilie Ore, and Ragnar Söderlind, among others.

EUGENE ASTI - PIANO

Eugene Asti er en av samtidens mest ettertraktede akkompagnatører. Han har jobbet med sangere som Felicity Lott, Margaret Price, Thomas Allen, Willard White og Angelika Kirchschrager i konserthus som Wigmore Hall, Barbican, Musikverein i Wien, Concertgebouw i Amsterdam, Kölner Philharmonie, Megaron i Athen, Palais des Beaux-Arts i Brussel, Mariinsky konserthus i St. Petersburg, Symphony Hall i Birmingham og både Alice Tully Hall og Carnegie Hall i New York. Han jobber også med flere av dagens unge sangere, som Sarah Connolly, Sophie Daneman, Rebecca Evans, Susan Gritton, Sophie Karthäuser, Stephan Loges og James Rutherford.

Eugene har hatt et langt musikalsk samarbeid med Helene Wold. De har hatt en rekke konserter i både Storbritannia og Norge. De har nylig gjenopprettet samarbeidet med vennen og kollegaen Per Andreas Tønder for å lage denne innspillingen for Lawo av et glemt og neglisjert repertoar.

Han har gjort flere innspillinger for Hyperion, bl.a. fem plater med sanger av Felix Mendelssohn, sanger av Fanny Mendelssohn og komplette sanger av Clara Schumann. For dette har han høstet gode kritikker. Han har også spilt inn sanger av Eric Coates for Marco Polo. Andre betydelige innspillinger omfatter konsertopptak med Sarah Connolly for Signum Records, en CD

med Schumann-lieder på Chandos, også den med Sarah Connolly, og en CD med Mozarts komplette sanger med Sophie Karthäuser og Stephan Loges for Cypres, alle meget kritikerroste. Blant planlagte innspillinger kan nevnes en CD med engelske sanger for BIS med sangeren James Rutherford. I oktober 2008 fullførte han en utgave av Mendelssohns sanger for forlaget Bärenreiter.

Eugene underviser ved Guildhall School of Music and Drama og er akkompagnementskoordinator ved Trinity College of Music. Han gir regelmessig mesterklasser i både Storbritannia og andre land.

Eugene Asti is one of the most sought after accompanists of his generation and has performed with many great artists, including Dame Felicity Lott, Dame Margaret Price, Sir Thomas Allen, Sir Willard White, and Angelika Kirchschrager, in places such as the Wigmore Hall, the Barbican, the Musikverein in Vienna, the Concertgebouw in Amsterdam, the Kölner Philharmonie, the Megaron in Athens, the Palais des Beaux-Arts in Brussels, the Mariinsky Concert Hall in St. Petersburg, Symphony Hall in Birmingham, and both Alice Tully Hall and Carnegie Hall in New York.

VEGARD LUND - GUITAR

He also works regularly with many of the leading young recitalists of today, including Sarah Connolly, Sophie Daneman, Rebecca Evans, Susan Gritton, Sophie Karthäuser, Stephan Loges, and James Rutherford. Eugene has had a long-standing musical relationship with Helene Wold, with whom he has given many recitals both in the UK and in Norway over the years. Most recently they have joined forces with friend and colleague Per-Andreas Tønder to record this rare and neglected repertoire for LAWO Classics.

His many recordings for Hyperion include five volumes of songs and duets by Felix Mendelssohn; songs by Fanny Mendelssohn; and the complete songs of Clara Schumann, all receiving much critical acclaim. He has also recorded songs by Eric Coates for Marco Polo. Other significant recordings include a live recital disc with Sarah Connolly for Signum Records; a disc of Schumann Lieder, also with Sarah Connolly for Chandos; and a disc of the complete Mozart songs with Sophie Karthäuser and Stephan Loges for Cyprès, all of which were widely acclaimed. Future recording plans include a recital disc of English song for BIS with James Rutherford. In October 2008, he completed an edition of rare Mendelssohn songs that was published by Bärenreiter.

Eugene teaches at the Guildhall School of Music and Drama and is Vocal Accompaniment Coordinator at Trinity College of Music. He regularly gives master classes both in the UK and abroad.

Vegard Lund har studert med Erik Stenstadvold ved Norges musikkhøgskole og med Nigel North (tidlige gitarer og lutt) ved Guildhall School of Music and Drama. Her fikk han Premier Prix for sin diplomeksamenskonsert. Hans solodebut i St. John's, Smith Square, London, fikk gode pressemøntaler og førte til engasjementer for BBC, både i radio og fjernsyn. Siden 1997 har han vært medlem av ensemblene Nordisk Barokk Kvartett og Pro Musica Antiqua. Han jobber regelmessig med flere av Nordens ledende kor og ensembler og har i løpet av de siste årene samarbeidet med Sveriges Radiokor, Adolf Fredriks Bachkør og Det Norske Solistkor i tillegg til oppdrag som solist og continuo Musiker med Det Norske Kammerorkester, Norsk Barokkorkester, Barokkanerne og The New Dutch Academy. I løpet av de siste årene har han deltatt på en rekke festivaler, bl.a. Stavanger kammermusikkfestival, Oslo kammermusikkfestival, Nordland musikkfestuke og Stockholm tidligmusikkfestival.

Som solist og kammermusiker har han deltatt på festivaler og konsertserier i de fleste europeiske land, i Sør-Afrika og i USA. Han har vært musikkalsk leder i flere musikkteater-produksjoner, bl.a. for forestillingen Vår Frans av Assisi på Det Åpne Teater, i regi av Barthold Halle. Sommeren 2008 og 2011 var han musikkalsk leder for produksjonen Alvedronningen på Ramme Gaard i Hvitsten. Med Hertzberg-ensemblet, som han leder, har han i flere år turnert med en produk-

sjon av Mozarts Der Schauspieldirektor i regi av Yngvil Vatn Guttu. Ensemblet opererer i mange ulike størrelser, fra verk i kammermusikkformat til kor og orkesterverk som Messias.

Han har deltatt på en rekke CD-innspillinger som solist, akkompagnatør og kammermusiker, på plateselskaper som Simax, 2L, Grappa, Kirkelig Kulturverksted, Quattro og nylig sammen med Helene Wold på den kritikerroste CD-en Lieder mit und ohne Worte for Lawo.

Vegard Lund has studied with Erik Stenstadvold at the Norwegian Academy of Music and with Nigel North (early guitars and lute) at Guildhall School of Music and Drama, where he was awarded the Concert Recital Diploma (Premier Prix). His debut as soloist at St. John's, Smith Square, received good reviews and led to engagements for BBC Radio and Television. Since 1997 he has been a member of the Nordic Baroque Quartet and Pro Musica Antiqua. He works on a regular basis with some of Scandinavia's leading choirs and ensembles and has collaborated in recent years with the Swedish Radio Choir, the Adolf Fredrik Bach Choir, and the Norwegian Soloist Choir, in addition to engagements as soloist and continuo musician with the Norwegian Chamber Orchestra, the Norwegian Baroque Orchestra, Barokkanerne, and the New Dutch Academy.

Festival performances have included the Stavanger Chamber Music Festival, the Oslo Chamber Music Festival, the Nordland Music Festival Week, and the Stockholm Early Music Festival.

As soloist and chamber musician Vegard Lund has participated in festivals and concert series in most European countries, as well as in South Africa and the U.S.A. He has been musical director for a number of musical theatre productions, including Vår Frans av Assisi by Det Åpne Teater, directed by Barthold Halle. In the summer of 2008 and 2011 he was musical director for a production of Alvedronningen (Purcell's The Fairy-Queen) at Ramme Gaard in Hvitsten. Together with the Hertzberg Ensemble, which he leads, he has for a number of years toured with a production of Mozart's Der Schauspielerdirektor, directed by Yngvild Vatn Guttu. The ensemble performs many different types of pieces from chamber music format to larger choral and orchestral works such as The Messiah.

Lund has contributed to a number of CD recordings as soloist, accompanist, and chamber musician, with recording companies such as Simax, 2L, Grappa, Kirkelig Kulturverksted, Quattro, and, recently, together with Helene Wold on the critically acclaimed CD Lieder mit und ohne Worte released by Lawo Classics.

SANG AF «PEER GYNT»

Sov du, dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal vaage.

Gutten har siddet paa sin Moders Fang.
De to har leget hele Livsdagen lang.

Gutten har hvilet ved sin Moders Bryst
hele livsdagen lang. Gud signe dig, min Lyst!

Gutten har ligget til mit Hjerter tæt
hele livsdagen lang. Nu er han saa trætt.

Sov, sov, sov du dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal vaage,

sov og drøm du, Gutten min!
(HENRIK IBSEN)

SONG FROM «PEER GYNT»

*Sleep now, most precious boy of mine!
I shall cradle you, I shall watch over you.*

*The boy rested once on his mother's lap.
The two played together all the livelong day.*

*The boy lay content at his mother's breast
all the livelong day. God bless you, my bliss!*

*The boy has lain close, so close to my heart
all the livelong day. Now he's so weary.*

*Sleep, sleep, sleep, my precious boy!
I shall cradle you, I shall watch over you,*

sleep and dream now, boy of mine!
(HENRIK IBSEN)

EN VAARNAT

Vaarnatten stille og sval
favner den slumrende Dal.
Elvene nynne de lange
dæmpede, dyssende Sange.
Alfer sukke
for de smukke
Lilier: «O, tager os tilfange!»

Luk dog ei Øiet i nat,
vaag med Erindringens Skat!
Her, mens du sidder alene,
aabner sig Mindernes Scene,
her vil fromme
Skygger komme
vinkende blandt maanelyse Grene.

Hør hvor de hviske dig ømt
alt hvad din Længsel har drømt,
se hvor de bringe tilbage
Gjenskin av fagrere Dage!
Lad det tindre;
det vil lindre
Smerten i dit Savn og i din Klage.
(J. S. WELHAVEN)

A SPRING NIGHT

*The spring night tranquil and cool
embraces the slumbering valley.
The rivers are humming their lingering
muted, soothing songs.
Fairies sighing
to the lovely
lilies: «Your prisoner please make us!»*

*Close not an eye this night,
shield treasured memories!
Here, while you're sitting alone,*

*memories pass in review,
here will gentle
shadows enter
beckoning among the moonlit boughs.*

*Hear how they whisper so warmly
of all you have longed for or dreamt,
see how they ever evoke
images of brighter days!
Let them glimmer
they will lessen
pain in your loss and lament.*
(J. S. WELHAVEN)

SPINNERSKEN

Nej, hva var det jeg
fik for et spørgsmål, da han gikk?
Jeg en væv lager til,
den skal opp som i april,
hvis du tror du har råd,
gi meg tråd!

Nej, hva mener han vel,
vil han væve paa den selv?
Og mit dejlige spin,
se det mener han skal ind,
Og så fort som det går,
alt i vår!

Og han lo, da han fløy,
nej han er så full av skøy!
Tør jeg lægge mit spin
i så ungt og flyktig sind?
Give Gud at det bandt,
hva jeg spant!
(BJØRNSTJERNE BJØRNSEN)

THE SPINNER

*Oh, I wonder what it was
what he asked me, as he left?
A loom I'll prepare
in April it goes up,
if you think you can afford it,
give me thread!*

*Oh, I wonder what he means,
does he now wish to weave?
And the yarn I have spun,
see, he wants to weave it in,
And the sooner the better,
by this spring.*

*And he laughed, as he left,
oh, he is so full of fun!
Dare I trust all my yarn
to this young, capricious mind?
Would to God it not be undone,
what I've spun!*
(BJØRNSTJERNE BJØRNSEN)

SANG AF «KONGSEMNERNE»

Nu løftes Laft og Lofte
til Stjernehvælven blaa,
Nu flyver lille Haakon
med Drømmevinger paa.

Der er en Stige stillet
fra Jord til Himlen opp;
nu stiger lille Haakon
med Englene til topp.

Guds Engle smaa, de vaager
for Vuggebarnets Fred;
Gud sign Dig, lille Haakon,
Din Moder vaager med.
(HENRIK IBSEN)

SONG FROM «THE PRETENDERS»

*Now raising roof and rafters
to vaulted heavens blue,
Up flies my little Haakon
Upon his wings of dreams.*

*There is a ladder rising
from Earth to Heaven above;
now climbs my little Haakon
with angels hand in hand.*

*God's little angels guard you
a cradle watch they keep;
God bless you, little Haakon,
Your mother watches too.*

(HENRIK IBSEN)

UNDRER MIG PÅ

Undrer mig på, hvad jeg får at se
over de høje fjelle?
Øjet møder nok bare sne,
rundt omkring står det grønne træ,
ville så gerne over,
tro, når det rejsen vover?

Ørnen løfter med stærke slag
over de høje fjelle,
ror i den unge, kraftfulde dag,
mætter sit mod i det vilde jag,
sænker sig, hvor den lyster,
ser mod de fremmede kyster!

Sladrende fugl, hva ville du her
over de høje fjelle?
Rede du fant visst bedre der,
videre syn og højere træ,
ville du bare bringe
længsel, men ingen vinge?

Ud vil jeg! ud! O, så langt, langt, langt,
over de høje fjelle!
her er så knugende, tærende trangt,
og mit mod er så ungt og rankt,
lad det få stigningen friste,
ikke mod murkanten briste!

Engang, jeg véd, vil det række frem
over de høje fjelle,
kanske du alt har din dør på klem?
Herre, min Gud! godt er dit hjem,
lad det dog endnu stænges,
og jeg få lov til at længes!

(BJØRNSTJERNE BJØRNSON)

WONDER WHAT I MAY SEE

*Wonder what I may see
beyond the lofty mountains?
Snow-covered peaks meet the eye,
surrounded by trees of green,
how I long to cross over,
wonder how long until then?*

*On mighty wings the eagle rises
over the lofty mountains,
soars in the young and vigorous day,
daringly in search of prey,
plummeting capriciously,
toward the distant shores.*

*Nattering bird, why did you fly
over the lofty mountain?
Nobler nesting there you had,
wider vistas, taller trees,
will you only bring
longing, without your wings?*

*Away I will flee ! Far, far away,
beyond the lofty mountains!*

*So oppressive here, so bitterly cramped,
and my spirit so young and confident,
let it find courage to follow the path,
never by walls be imprisoned.*

*One day, I know, I shall journey far
over the lofty mountain,
may be, Thy door is already ajar,
Heavenly Father, splendid Thy home,
Even so hold the door closed,
and let me delight in my longing!*

(BJØRNSTJERNE BJØRNSON)

I SKOGEN

I skogen smågutten gikk dagen lang,
gikk dagen lang,
der havde han hørt slik en underlig sang,
underlig sang.

Gutten en fløyte av selju skar,
av selju skar,
og prøvde om tonen der inne var,
der inne var.

Tonen, den hvisked og nevnte sig,
og nevnte sig,
men best som han lydde, den løp sin vej,
den løp sin vej.

Ofte, han blunded, den til ham smøg,
den til ham smøg,
og over hans panne med elskov strøk,
med elskov strøk.

Vilde den fange og våkned bratt,
og våkned bratt,
men tonen hang fast i den bleke natt,
i den bleke natt.

«Herre min Gud, tak mig derinn,
tak meg derinn;
ti tonen har fått mitt hele sinn,
mitt hele sinn.»

Herren, han svared: «Den er din ven,
den er din venn;
skønt aldrig en time du ejer den,
du ejer den.

Alle de andre dog litt forslår,
dog litt forslår
mot denne du søker, men aldrig når,
men aldrig når.»

(BJØRNSTJERNE BJØRNSON)

IN THE FOREST

*In the forest the boy spent the whole day long,
the whole day long,
for there he had heard a beguiling song,
a beguiling song.*

*The boy carved a flute of willow wood, of . . .
in hope that within it the melody lay, the . . .*

*The melody whispered to him his name, to . . .
but while the boy listened, it hastened away, hastened . . .*

*But often when sleeping, to him it would steal, to . . .
stroking him tenderly over his brow, over . . .*

*He wanted to seize it and woke with a start, woke . . .
but the tune disappeared in the pallid night, in . . .*

*Dear Lord, my God, please lead me therein, lead . . .
for this melody haunts my soul, haunts . . .*

*The Lord, He answered: "It is your friend, It . . .
Yet ne'er will you own it for an hour, for . . .*

*All the others are of little avail, of . . .
Beside that which you seek but can never attain, but . . .*

(BJØRNSTJERNE BJØRNSON)

AFTENSTEMNING

Prindsessen sad høit i sit Jomfrubur,
Smaagutten gik nede og blæste paa Lur.
Hvi blæser du altid? Ti stille du Smaa,
Det hæfter min Tanke, som vide vil gaa,
Nu, naar Sol gaar ned!

Prindsessen sad høit i sit Jomfrubur,
Smaagutten lod være at blæse paa Lur.
Hvi tier Du stille? Blæs mere Du Smaa
Det løfter min Tanke som vide vil gaa,
Nu naar Sol gaar ned.

Prindsessen sad høit i sit Jomfrubur,
Smaagutten tog atter og blæste paa Lur.
Da græd hun i Aften og sukkede ud!
O siig mig hva er det mig fattes, min Gud!
Nu gik Solen ned!

(BJØRNSTJERNE BJØRNSON)

EVENING MOOD

*The princess sat high in her maiden bower,
The shepherd boy blew in his shepherd's horn.
You're forever blowing, be quiet, dear lad,
You hinder my thoughts, which far away soar,
When the sun sets.*

*The princess sat high in her maiden bower,
The shepherd boy no longer blew in his horn.
But why are you silent? Continue to blow,
It lifts up my thoughts, which far away soar,
When the sun sets.*

*The princess sat high in her maiden bower,
The shepherd boy blew once again in his horn.
The princess then wept in the twilight and sighed!
Please tell me, in what am I wanting, O God!
Now the sun set.*

(BJØRNSTJERNE BJØRNSON)

FARVEL DU GLÆDENS VAAR

Farvel du Glædens Vaar,
kom dunkle Dage!
Kun Mindet bliver nu tilbage,
til Hjertet engang stille,
stille staar.

Thi tapt er nu den Kjære
hvis Blikke Vaar har givet;
hver dag nu Sorg maa bære,
hver Blomst svandt henfor Livet,
svandt hen!

Farvel du Glædens Vaar,
kom dunkle Dage.

(A. MUNCH)

FAREWELL, SPRINGTIME OF HAPPINESS

*Farewell, springtime of happiness,
come dark days!
Only the memory now remains,
until the heart one day is still,
one day is still.*

*Now lost is the beloved,
whose look brought spring;
each day now filled with sorrow,
each flower now gone forever,
gone forever.*

*Farewell, springtime of happiness,
come dark days!*

(A. MUNCH)

VED HAVET

Ved det mægtige Hav, hvor Kysten er steil,
er Verden lukt ude, der ser du i Speil
dit Tankeliv.
Av Havet kan stige
et Længselens Rige
ved Aandens tryllende Bliv.

De Syner der stige af Vandenes Skjød,
skal farves og aande i Morgenens Lød
og mildere Luft.
Ja Fjeldet og Taarne
af bølgerne baarne
skal svøbes i i Rosernes Duft.

Langt ude hvor Palmerne møde dit Blik,
der vokser en Drue med lindrende Drik
for al din Kval.
O, bring den tilbage
naar hjem du må drage,
til Savnets lukkede Dal.

(J.S. WELHAVEN)

BY THE SEA

*By the mighty sea, where the coast is steep,
the world is removed, in that mirror you see
your own thoughts.
From the sea can emerge
a realm of longing
when the spirit magically beckons.*

*The visions which rise from the bosom of the deep
will be coloured and will breathe in the morning hues
and milder air.*

*Yes, the mountain and towers
borne by the waves
will be swathed in the scent of roses.*

*Far out where the palm trees meet your eye
there grows a grape with a potion
to soothe all your anguish.
Oh, bring it back
when you are homeward bound
to the narrow valley of hardship.*

(J.S. WELHAVEN)

VI SEES IGIEN

Naar Livets bedste Held
fortjente Lod forundes Dig
da tænk paa mig!
Naar uforskyldt og haardt
dig saarer Skjebnens Braad,
da tenk paa mig.
Naar Norges bedste Søn
du trykker til din Barm,
da pige da glem ej
vort uopløselige Venskabsbaand!
vi sees igjen! vi sees igjen!!!

(A.O. HOLDT)

WE SHALL MEET AGAIN

*When life's well-deserved prosperity
is vouchsafed you
then think of me!
When unmerited and severe
the stings of fate wound you,
then think of me.
When Norway's finest son
you to your bosom press,
then, lass, then ne'er forget
our indissoluble bond of friendship!
We shall meet again! We shall meet again!!!*

(A.O. HOLDT)

WISE AF «SILKESTIGEN»

At jeg er dum og flau man siger
men det skal ikke gaa mig nær,
thi mellem alle vore Piger
den smukkeste min Kjerest er.

Hun sagtens stundom lar mig høre
at jeg er fattig paa Forstand!
Det intet kan til Sagen gjøre
jeg jo dog god nok er til Mand.

Salig Mama - saa Folk forteller:
Som Kone var høyst lykkelig,
Endskjønt Papa just ikke heller
Ved Vittighed udmærket sig.

Ham ligner jeg i alle Maader
I Skabelon og i Forstand!
Og derfor jeg min Kjerest raader:
Tag mig, jeg god nok er til Mand.

(ANON)

SONG FROM «THE SILKEN LADDER»

*That I am foolish, inept, it is said
But that shan't trouble me, not in the least,
because amongst all of our maidens
the most comely is my beloved.*

*Yes she admittedly sometimes tells me
that I may not have the keenest mind!
Nonetheless that can hardly matter
A suitable husband surely I'll be.*

*Dearly departed mama — people say:
As wife she was so very happy,
Although in Papa one could not find
Any abundance of cleverness.*

*'Tis him I resemble in every respect
In figure and intelligence!
And therefore my Darling I now advise:
Take me, an adequate husband I'll make.*

(ANON)

MINDET

Et Glimt fra Evigheden
Vort Øje stundom naar,
Kan dog ej bo hernelen,
Men blinker og forgaaer.

Da spørger saa urolig
Det selsomt røtte Bryst
Hvi døer i Støvets Bolig
Saa brat den unge Lyst?

Som Skyggen over Enge
Henflykter Glædens Stund;
Kun Mindet bygger længe
I Hjertets dybe Grund.

Der reiser det sin Trone
I Vemods stille Favn,
Og flætter Haabets Krone
Omkring det tunge Savn.

(BJERREGAARD)

MEMORY

*To glimpse the everlasting
From time to time is given,
It cannot dwell among us,
It glimmers and fades away.*

*Then restlessly the question
Which dwells within our breast
Why do youthful pleasures then
so swiftly turn to dust?*

*Like shadows o'er the meadow
Our fleeting happiness;
But memory can abide within
The depths of our own hearts.*

*It has its throne in the embrace
of silent wistfulness,
And braids a crown of hope
round grim adversity.*

(BJERREGAARD)

ROSER OG KJERLIGHED

De Blomsterbørn jeg har saa kjer,
Saa gjerne kysser jeg de spæde;
Men blandt dem alle Rosen er,
Den fagreste og all min Glæde,

Og blandt det hulde Kjøen jeg veed
En elskelig livsalig Pige,
Hvis smil er al min Salighed,
Hvis hjerte er mit Himmerige.

Ja end til sene Efteraar
Jeg Kjerlighed og Roser hylder;
Med Rosen smykker jeg mit Haar,
Og kjerlighed min Barm opfylder.

(M.C. HANSSEN)

ROSES AND LOVE

*The fresh young flowers I so adore,
I fondly kiss the early ones;
Among them though it is the rose,
'Tis loveliest and all my joy.*

*Among the fairer sex I know
A lovable and blissful maiden,
Her smile it is my ecstasy,
Her heart it is my paradise.*

*Aye, to the autumn of my life
Love and roses I'll revere;
With roses I adorn my hair,
With love my bosom satiated.*

(M. C. HANSSEN)

VEIVISEREN SYNGER

Til Fjelds over Bygden staaer min Hu,
naar Gjøgen begynder at gale.
Kom med til Sætren i Aften du;
thi Solen skinner paa Fjeld endnu,
mens der er mørkt i Dale.

Der er på Veien en dunkel Lund,
hvor Alferne ere tilhuse.
Husk, der må du gaae med lukket Mund,
Selv Nøkken der inne lader kun
sagte sin Harpe bruse.

Men oppe på Fjeldet er der Klang,
som gjenlyder i det Fjerne.
Der klinger Bjælder og Lokkesang;
med Langeleg der på Sætervang
sidder min fagre Terne.

(J.S. WELHAVEN)

THE PATHFINDER SINGS

*To the mountain leas my thoughts they turn,
with the first call of the cuckoo.
Come along to the "seter" farm this eve;
there even now the sun still shines,
while darkness shrouds the valley.*

*There is on the way a shadowy grove,
which fairies do inhabit.
Remember, there in silence tread,
Therein even the nix
his harp so softly plays.*

*But on the mountain there are sounds,
they echo in the distance.
Ringing bells and shepherd's songs;
with zither in the little farmyard
sits my lovely maiden.*

(J. S. WELHAVEN)

NØKKEN

Jeg lagde mit Øre til Kildens Bred,
Og lytted til Nøkkens Sange;
Og Egnen hvile i stille Fred,
Og Dagen led,
Og Skyggerne blev lange.

Man siger, at Nøkken er fri og glad,
Og dandser paa Kiselstenen;
Men Fuglen hører bag Birkens Blad
Hans Vemodskvad,
Og vugger sig taus paa Grenen.

Du aander og gløder saa skjær og varm,
Og ved ei, hvad jeg maa friste.
Jeg døver min Sorrig i Sus og Larm;
Men ak, min Barm
Vil aldrig dit Billed miste!

(J.S. WELHAVEN)

THE NIX

*My ear held close at the spring's edge
To the nix's song I listened;
And the woodland it was so peaceful,
And the hour grew late,
And the shadows lengthened.*

*The nix, they say, is free and happy,
And dances on the pebbles;
But birds in the birches are listening
To his mournful song,
And gently sway on the branches.*

*You breathe and glow so pure and warm,
And know not what I must endure.
I dull my sorrow in the whirl and blare;
But oh my heart
Your image will never abandon.*

(J. S. WELHAVEN)

HVILE I SKOVEN

I Graneholtet ved Middagstid,
naar Sommersolen brænder,
svæver en Luftning hid og did,
og køler din Pande, og er saa blid
som et Vift af vinkende Hænder.

Og se, bag den tætteste Granerad
sidder den fagre huldre:
Hun blotter sin Barm i Straalernes Bad,
og køler med Vift af et Skræppeblad
De deilige nøgne Skuldre.

Hun eier Lunden og har den kjær,
og derfor er den fredet.
Og Øksen tør aldrig klinge der,
og ingen tør komme det Gjemsel nær,
hvor Aarfuglens Seng er redet.

Men vandrer du did for at søge Fred,
da er der trygt at hvile;
du mærker en Lyd som af sagte Fjed,
der lede deg hen til et Skyggested,
hvor tusinde Blomster smile.

Og hviler du der ved Middagstid,
naar Sommersolen brænder,
da svæver Luftningen hid og did,
og køler din Pande, og er saa blid
som et Vift af vinkende Hænder.

(J. S. WELHAVEN)

RESTING IN THE WOOD

*In the spruce wood at midday,
in the sweltering summer sun,
a wisp of air drifts hither and thither,
and cools your brow, and is as gentle
as a fan of waving hands.*

*And look! Behind the thickest row of spruce
there sits the lovely wood nymph:
In the warm rays of sun she bares her breast
and fanning herself with a giant leaf
She cools her naked shoulders.*

*To her belongs this grove she loves,
and thus it is protected.
And never dares an axe blade ring,
none dare come near the hidden wood,
where the Black Grouse makes its nest.*

*But if you come to find repose,
your sleep there is secure;
you discern the sound of lingering steps,
which guide you to a shady stand,
and thousands of flowers smiling.*

*And if you rest there until midday,
in the sweltering summer sun,
a wisp of air drifts hither and thither,
and cools your brow, and is as gentle
as a fan of waving hands.*

(J. S. WELHAVEN)

PAA FJELDET

Nu sidder Huldren paa Tue
og blæser i Luren og er saa glad;
thi Aftenhimmelens Lue
spredter sit Guld paa det bævende Blad.
Paa Skrænten ved Sætervangen

staaer Jetergutten i Aftnens Glands,
og lytter til Huldreklangen,
og trylles og dysses af Fossens Dands.
Han dysses til han vil blunde
og hvile Sit Hoved hvor Lyngen groer;
han tænker: ak, hvem der kunde
være derinde, hvor Huldren boer!

Da kommer hun let og stille,
og kysser i Fjeldet den brune Dreng,
og lærer ham sødt at spille
paa guldvunden Lur og paa Silkestræng.

(J.S. WELHAVEN)

ON THE MOUNTAIN

*Now on the hillock the wood nymph sits
blowing her horn she is so happy;
for the flame of the evening sky
is spreading its gold on the trembling leaves.*

*On the slope above the farmyard
stands the young goatherd in evening's radiance,
and listens to the wood nymph's tune,
is spellbound and lulled by the waterfall's dance.*

*Is lulled until he wants to sleep
and rest his head where the heather grows;
he thinks: Oh, who could it be
therein, where the wood nymph lives!*

*Then she appears, nimbly, quietly,
on the mountain she kisses the sun-bronzed boy,
and teaches him to sweetly play
on the gilded horn and the silken strings.*

(J. S. WELHAVEN)

I STORMEN

Stormen gaar sin Kæmpe-Gang;
Havet vaagner af sin Dvale.
Hører Du den brudte Klang?
Dybets Torden-Røster tale.
Tør Du kjæk ved Roret staa,
Ride paa den høie Raa?
Eia! frit lad Støvet Evne
Svulme i det vilde Stevne.

Hæv Dig i den stolte Dyst
Paa din Snekkes Ørveiningel!
Snart Du skal med Guddomslyst
Nattens dunkle Magter tvinge.
Seiren hviler i din Arm, —
Bølgen brister i sin Harm;
Hjemmets Strande, grønne, smukke,
Frem i Morgenrøden dukke.

(J.S. WELHAVEN)

IN THE STORM

*The storm is raging in its fury;
Ocean awakening from its slumber.
Do you hear the shattered sound?
From the deep the voices thunder.
Dare you boldly take the helm,
Ride the pitching yardarm high?
Ah! Let freely mortal power
Swell inside the tempest wild.*

*Proudly rise to meet the challenge
On your vessel's eagle wings!
Soon you shall with godlike pleasure
Powers of the night subdue.
Victory rests within your reach, —
The wave is breaking in its rage;
The native shoreline, green and lovely,
Reaching forth to meet the dawn.*

(J.S. WELHAVEN)

BARCAROLE

Lette Bølge naar du blåner
gjennemsiktig lys og klar;
Himlens Farveskjær du laaner
selv du ingen farve har.
Himlen ei, kun Himlens Billed
hviler i din dybe Favn.
Aldrig er din Længsel stillet,
den er evig som dit Savn.

Bølge hvor du klarest rinder
speiles Himlen i dit Bad.
Ak, din Længsel Hjertet minder
om hva Skjæbnen skiller ad.
Hjerte du maa ikke klage
selv Naturen føler Savn.
Trøst deg hvis du har tilbage
kun et Billed og et Navn

(J. L. HEIBERG)

BARCAROLE

*Gentle waves, when you turn blue,
transparent, bright and clear;
You borrow the sky's coloured reflection
You have no colour.
The sky, nay, only the sky's image
rests in your deep embrace.
Never is your longing assuaged,
like your need, it is eternal.*

*Waves, where you are the clearest,
the sky is reflected in your basin.
Ah, the longing of your heart reminds us
of the things fate separates.
Heart, never must you lament,
for even nature feels want.
Let this console you knowing that
you have but an image and a name.*

(J. L. HEIBERG)

NORDMANDS-SANG

Hellige, elskede Fædreneland!
Norrig om Dig vil vi sjunge!

Höit fra hver eneste Qvinde og Mand
jublende Sangen skal runge!

Norriges Skjönhed, Hæder, Held,
fylder med Stolthed hver Nordmands Sjæl,
Vækker Glæde hos Gamle og Unge!

(J.C. ROSEN)

THE NORSEMAN'S SONG

*Sacred, beloved Fatherland!
Norway, of thee we will sing!*

*Loudly from each and every woman and man
jubilant song shall resound!*

*Norway's beauty, honour, and fortune
fills every Norseman's soul with pride,
elicits delight in old and young!*

(J. C. ROSEN)

GUITAR BY SIMON AMBRIDGE AFTER PANORMO CA. 1830

PIANO: STEINWAY MODEL D

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH, OSLO.

19-21 JUNE AND 5-6 AUGUST 2010

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

COVER DESIGN & ILLUSTRATION: BLUNDERBUSS

ARTIST PHOTO OF WOLD & LUND: EIRIK SELLÆG ANTONSEN

ARTIST PHOTO OF TØNDER: JAN ERIK FILLAN

BOOKLET NOTES: VEGARD LUND

ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL

PIANO TECHNICIAN: ERIC SCHANDAL

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH

SUPPORT FROM ARTS COUNCIL NORWAY

AND MFO'S VEDERLAGSFOND

LAWO
CLASSICS

© 2011 LAWO CLASSICS © 2011 LAWO